

Ik speelde op bord 8 tegen Wolfgang De Cauter, een Duitser met een Vlaamse achternaam die prima Nederlands spreekt. Normaal speelt 'de man met de hoed' tegen Rudy, maar dit keer mocht ik de honneurs waarnemen. Eigenlijk was het kritieke moment van de partij al meteen na mijn tiende zet:

Maarten Smit – Wolfgang De Cauter, 16-12-2023

Zwart heeft voor een dubbelfianchetto systeem tegen mijn Engelse opzet gekozen. Op het eerste gezicht lijkt er niet zoveel aan de hand. Maar wat moet zwart spelen? Er dreigt 11. e5 en na 11... Ph5 (enige veld) volgt 12. g4 met stukwinst. 10... d6 ligt natuurlijk voor de hand, maar mijn opponent verwierp dit vanwege de variant 11. e5 Lxg2 12. exf6 en er staan twee stukken in die niet allebei gered kunnen worden. Had hij iets verder gekeken, dan had hij gezien dat 12... Txe1+ nog zou kunnen. Na het verplichte 13. Dxe1 staat het paard op d4 ineens ongedekt, waardoor 13... Lxf6 nog kan. Op 14. Kxg2 Lxd4 is de stelling nog altijd materieel in balans. Kijken we weer een beetje verder dan zien we 15. De4, valt de loper en de toren aan. De beste is dan 15... Df6 met aanval op f2. 16. Lf4 is dan nodig, waardoor zwart de kans heeft 16... c6 te spelen. Maar, na 17. De8+ Kg7 18. Pe4 De6 19. Pxd6 staat wit uitstekend. Had Wolfgang toch gelijk met zijn oordeel!

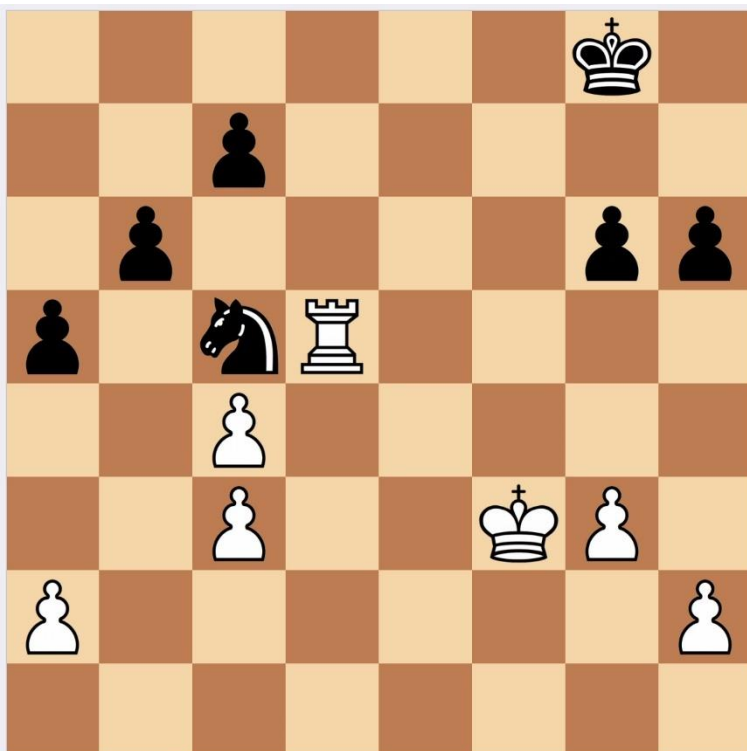
Maar wat dan? Alle zetten lijken te falen op 11. e5, probeer maar: 10... Pc6, 10... h6. De engine geeft nog 10... Pg4 met slechts licht voordeel voor wit na 11. Dxc4 Lxd4, dus dat was de beste geweest. Hij speelde **10... Lf8**, met het idee veld g7 vrij te maken voor het paard. Echter na **11. Lg5** dreigt er opnieuw 12. e5 met ongeveer dezelfde problemen voor zwart. Wit wint materiaal en zwart koos ervoor **11... Te5** te spelen. Na **12. Pf3 Txc5 13. Pxc5** stond ik daarmee een kwaliteit voor en zou ik moeten kunnen winnen.

Dat duurde echter nog behoorlijk lang, mede omdat ik niet altijd de beste voortzetting koos. Bijvoorbeeld in deze situatie:

Hier was 20. Pe5! toch wel heel sterk geweest. Na 20... Lxg2 21. Kxg2 Pc5 is 22. Df3 al vrijwel einde oefening. Het langzamere **20. De2** was natuurlijk niet echt fout, ik bederf niks, maar gaf zwart de kans zijn stukken op de goede plaatsen te zetten. Zo kwam het zwarte paard op het mooie veld c5 en bleef daar een groot deel van de partij de witte plannetjes saboteren.

Uiteindelijk kwam het tot een grote stukkenruil op veld f3 en na de 36e zet van wit stond het zo:

Dit eindspel moet gewonnen zijn voor wit, en alhoewel het me nog wel wat moeite kostte, had ik de buit binnen op zet 63 en kon ik bijdragen aan een benauwd gelijkspelletje.